

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 741

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 28 august 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 403 din 19 iunie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38, art. 39 și art. 40 din Legea concurenței nr. 21/1996.....	2-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
202. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză privind stabilirea procedurii de selecție a beneficiarilor și a proiectelor și structurii indicative a bugetului proiectului, cu detalii privind cheltuielile eligibile.....	8-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 403**

din 19 iunie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38, art. 39 și art. 40
din Legea concurenței nr. 21/1996**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38, art. 39 și art. 40 din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Societatea Comercială Omnisig Vienna Insurance Group — S.A. din București în Dosarul nr. 905/2/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.515D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspund, pentru autoarea excepției, avocații Dan Dascălu și Ioana Cercel, din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. De asemenea, pentru partea Consiliul Concurenței răspunde directorul adjunct al Direcției juridic-contencios, Andrei Pufulescu, cu delegație depusă la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autoarei excepției, Dan Dascălu, care, cu titlu prealabil, solicită amânarea judecării cauzei, în vederea conexării Dosarului nr. 1.515D/2016 cu Dosarul nr. 2.238D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale. Reprezentatul Consiliului Concurenței lasă la aprecierea Curții măsura dispunerii conexării, iar reprezentantul Ministerului Public susține respingerea cererii, având în vedere stadiul procesual diferit al dosarelor menționate.

4. Curtea, având în vedere stadiul diferit al soluționării dosarelor nr. 1.515D/2016 și nr. 2.238D/2017, acesta din urmă aflându-se în faza procedurală a redactării raportului, respinge cererea de amânare a judecării cauzei.

5. Având cuvântul pe fond, avocatul autoarei excepției solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate, sens în care invocă inexistența unei căi efective de a contesta modalitatea de efectuare a inspecției și maniera neclară, imprevizibilă de redactare a prevederilor art. 40 alin. (7) din Legea nr. 21/1996. Astfel, prevederile legale criticate nu prevăd o cale de atac separată împotriva modului de derulare a inspecției. Susține că posibilitatea de a contesta legalitatea inspecției cu prilejul contestării deciziei finale a Consiliului Concurenței nu reprezintă un remediu efectiv, care să respecte exigențele soluționării cauzei într-un termen rezonabil. Invocă, în acest sens, aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre

exemplu, Hotărârea din 21 decembrie 2010, pronunțată în Cauza *Société Canal Plus și alții împotriva Franței*, și Hotărârea din 21 decembrie 2010, pronunțată în Cauza *Compagnie des Gaz de Pétrole Primagaz împotriva Franței*. Depune note scrise.

6. În continuare, avocatul Ioana Cercel, pentru autoarea excepției, susține neconstituționalitatea prevederilor art. 40 alin. (7) din Legea nr. 21/1996, sens în care precizează că utilizarea în cuprinsul normei a noțiunii de „moment” în privința termenului de 72 de ore pentru contestarea încheierii de autorizare a inspecției determină lipsa de claritate a textului legal și permite interpretări diferite referitoare la modul de calcul al acestui termen și la natura reglementării de drept comun cu care această normă se completează (Codul de procedură penală sau Codul de procedură civilă). Arată că momentul comunicării autorizației de inspecție este anterior derulării inspecției, în timp ce actul prin care se face dovada comunicării, respectiv procesul-verbal de finalizare a inspecției, poate fi încheiat ulterior. Astfel, nu este clar dacă termenul de contestație (noțiune specifică materiei procedural-penale) curge de la momentul comunicării autorizației de inspecție sau de la momentul încheierii procesului-verbal care face dovada comunicării actului. Or, normele procedurale trebuie să fie clare și precise, astfel cum rezultă și din jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006.

7. Reprezentantul Consiliului Concurenței solicită respingerea excepției, în principal, ca inadmisibilă, deoarece criticile de neconstituționalitate se referă la o problemă de interpretare și de aplicare a prevederilor art. 38, art. 39 și art. 40 din Legea nr. 21/1996, de competența instanței de judecată. Consideră că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează reformarea normelor de drept administrativ, astfel încât fiecare acțiune a inspectorului de concurență în cadrul inspecției să poată fi contestată separat în fața instanței judecătorești.

8. În subsidiar solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, deoarece măsurile concrete sau acțiunile inspectorilor întreprinse pe parcursul desfășurării unei inspecții dispuse în investigația de concurență pot fi contestate din perspectiva legalității acestora odată cu formularea cererii de anulare a deciziei finale a Consiliului Concurenței, ca operațiuni administrative premergătoare. De asemenea, trimiterea pe care prevederile legale criticate o fac la Codul de procedură penală nu semnifică faptul că inspectorii Consiliului Concurenței desfășoară acte de procedură penală, ci faptul ca o eventuală rupere/distrugere de sigilii este sancționabilă din punct de vedere penal. Deși inspecția inopinată are un caracter intruziv, aceasta nu prezintă caracteristicile percheziției. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 6 din 12 ianuarie 2010.

9. Raportat la limitele controlului judiciar exercitat asupra operațiunilor administrative efectuate în cursul inspecțiilor, cadrul legal garantează, așadar, un control *ex ante*, concretizat în analiza pe care o efectuează instanța emitentă a încheierii de

autorizare asupra existenței indicilor care justifică ingerința autorității în spațiile deținute de întreprinderile suspectate și asupra proporționalității măsurii inspecției prin raportare la aceste indicii, și în posibilitatea părților, potrivit art. 40 alin. (7) din Legea nr. 21/1996, să atace și încheierea de autorizare a inspecției, în termen de 72 de ore de la momentul comunicării, la Înalta Curte de Casație și Justiție. De asemenea, cadrul legal garantează un control *ex post* asupra actelor efectuate/încheiate în cursul inspecției, care se realizează în cadrul judecării acțiunii în anulare pe care părțile o pot formula împotriva deciziei Consiliului Concurenței adoptate în cazul respectiv. Referitor la critica prevederilor art. 40 alin. (7) din Legea nr. 21/1996, apreciază că aceste norme sunt suficient de clare pentru a permite interpretarea în sensul că încheierea de autorizare poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție în termen de 72 de ore, care curge de la momentul comunicării. Depune note scrise.

10. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care precizează că prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, iar Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate. Referitor la susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 129 din Constituție, arată că norma constituțională invocată nu impune asigurarea accesului la toate căile de atac, iar susținerile referitoare la termenul de 72 de ore pentru contestarea încheierii de autorizare judiciară a inspecției se circumscriu sferei de interpretare și aplicare a legii, care excedează controlului de constituționalitate.

11. În replică, avocații autorului excepției, referitor la susținerea reprezentantului părții cu privire la inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate, precizează că aceasta nu poate fi reținută. Critica de neconstituționalitate nu vizează aspecte de interpretare și aplicare, ci probleme de neclaritate a prevederilor de lege criticate, precum și lipsa unei căi efective de contestare separată a modalității de efectuare a inspecției. În susținerea neclarității prevederilor supuse controlului de constituționalitate, precizează că Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative, care cuprinde și dispoziții procesual penale, a alimentat confuzia cu privire la natura juridică a normelor cu care Legea nr. 21/1996 se completează (Codul de procedură civilă sau Codul de procedură penală).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

12. Prin Încheierea din 21 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 905/2/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38, art. 39 și art. 40 din Legea concurenței nr. 21/1996**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială Omniasig Vienna Insurance Group — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva încheierii prin care instanța judecătorească a autorizat desfășurarea unor inspecții inopinate la sediile sociale, precum și în orice alte spații, în care își desfășoară activitatea mai multe întreprinderi, printre care și autoarea excepției.

13. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece în sistemul

reglementat de art. 38—40 din Legea nr. 21/1996 nu există o cale efectivă de atac împotriva măsurilor de inspecție. Contestația împotriva încheierii de autorizare și cererea de anulare a ordinului de inspecție nu constituie căi deschise de legiuitor în vederea contestării modului de derulare a inspecției, ci căi de atac prin care se pot invoca neregularități existente la momentul emiterii încheierii judecătorești, respectiv a ordinului de inspecție.

14. Este indubitabil faptul că inspecțiile Consiliului Concurenței, similar perchezițiilor, reprezintă ingerințe ale statului cu privire la dreptul societăților la inviolabilitatea domiciliului/sediului, la protecția vieții private și la protecția corespondenței. În acest context se invocă lipsa unor garanții adecvate și suficiente împotriva modalității efective de derulare a inspecției. Un remediu adecvat trebuie să permită persoanei supuse inspecției să obțină, dacă este cazul, restituirea documentelor luate cu depășirea autorizației judiciare sau garanția ștergerii complete a acestora, când este vorba de date în format electronic. Sunt invocate, în acest sens, exemple din jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

15. Se mai susține că prevederile art. 38—40 din Legea nr. 21/1996 nu corespund cerințelor de accesibilitate și previzibilitate a legii, astfel cum acestea au fost conturate în jurisprudența Curții Constituționale. În acest sens arată că ordinul de inspecție emis de Consiliul Concurenței poate fi atacat în fața instanței de contencios administrativ (Curtea de Apel București) în termen de 15 zile de la comunicare, cauza urmând a fi soluționată de instanță de urgență și cu precădere. Încheierea de autorizare poate fi atacată pe calea contestației (instituție juridică *sui generis* creată de Legea concurenței, care nu cuprinde însă reglementări specifice în această privință și nici nu face trimitere la vreo altă reglementare în ceea ce privește procedura de soluționare), aceasta urmând a fi soluționată de Înalta Curte de Casație și Justiție. Pentru a ilustra caracterul bizar și lipsa de coerență a reglementării arată că Legea concurenței prevede un termen de formulare a contestației extrem de scurt, de 72 de ore de la comunicare, deși formularea contestației nu suspendă inspecția, iar ordinul de inspecție poate fi atacat în 15 zile, ceea ce naște îndoieli cu privire la urgența formulării unei contestații împotriva încheierii de autorizare. Cu toate acestea, legiuitorul omite să prevadă judecarea contestației de urgență și cu precădere pentru a determina aplicabilitatea dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la cauzele urgente (spre deosebire de situația cererii de anulare a ordinului de inspecție, unde acest aspect este menționat expres).

16. Pe de altă parte, Legea nr. 21/1996 prevede că inventarele și punerile de sigilii se fac în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură penală, ceea ce naște întrebarea dacă cererea de autorizare judiciară și, pe cale de consecință, contestația împotriva încheierii de autorizare, precum și măsurile de ducere la îndeplinire nu ar trebui contestate potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală. Autoarea excepției consideră că reglementarea, a cărei neconstituționalitate o invocă, este lipsită de coerență și vădit deficitară sub aspectul logicii juridice, deoarece lasă loc interpretărilor privind natura reglementării (procedura penală *versus* procedura civilă), precum și cu privire la procedura de soluționare a litigiilor ce pot lua naștere din aplicarea prevederilor legale. O atare incertitudine este de natură a constitui un veritabil obstacol în calea exercitării efective a dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la apărare.

17. Referitor la modul de calcul al termenului, se susține că reglementarea este de natură a crea confuzie în ceea ce privește ora de la care începe să curgă acest termen, întrucât prevederile art. 40 alin. (7) teza a treia din Legea nr. 21/1996 stabilesc că termenul în care poate fi atacată încheierea curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor alin. (1). Or, dispozițiile ultimei teze a art. 40 alin. (1), la care face trimitere acest text legal, prevăd că „o copie certificată a ordinului de inspecție și a autorizației judiciare se comunică obligatoriu persoanei supuse inspecției înainte de începerea acesteia”. Cu toate acestea, potrivit art. 38 alin. (4) coroborat cu alin. (2) din Legea nr. 21/1996, actul procedural care atestă comunicarea este procesul-verbal de constatare și inventariere întocmit la finalul inspecției. Se mai susține că reglementarea este ambiguă și deficitară, ceea ce generează o confuzie cu privire la cursul termenului în care se poate exercita dreptul de formulare a contestației, respectiv confuzia dintre începutul termenului și modul de calcul al acestuia, iar așa cum rezultă din dispozițiile Codului de procedură civilă, începutul termenelor de procedură și modul de calcul al acestora reprezintă două instituții distincte, cuprinse în articole distincte.

18. În opinia autoarei excepției, art. 40 alin. (7) teza a treia din Legea nr. 21/1996 reglementează, *inter alia*, momentul procesual care marchează începutul termenului de contestație, adică momentul comunicării încheierii de autorizare, fiind, prin urmare, echivalentul art. 184 din Codul de procedură civilă. În interpretarea autoarei excepției, cuvântul „moment” este menit să desemneze etapa procesuală care marchează începutul termenului, nu modul de calcul al termenului, respectiv ora de la care începe să curgă acesta, sensul expresiei „de la momentul comunicării” fiind același cu „de la data comunicării”. În ceea ce privește modalitatea de calcul al termenului, fiind vorba despre o instituție distinctă, nereglementată cu titlu special prin Legea nr. 21/1996, este firesc ca justițiabilul să dea eficiență reglementării consacrate la art. 181 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, ce reprezintă norma generală în ceea ce privește modul de calcul al termenelor de procedură, care statuează că termenul pe ore începe să curgă de la ora zero a zilei următoare. Caracterul neconstituțional al reglementării este generat de nerespectarea accesului liber la justiție, a dreptului la apărare și a priorității reglementărilor internaționale, întrucât art. 40 alin. (7) teza a treia din Legea nr. 21/1996 permite și interpretarea în sensul că momentul de la care începe să curgă termenul de 72 de ore pentru formularea contestației coincide cu ora comunicării încheierii de autorizare de către inspectorii de concurență (anterior începerii activității de inspecție). Or, o astfel de incertitudine cu privire la drepturile și obligațiile părții supuse inspecției la momentul comunicării încheierii de autorizare judiciară a inspecției este de natură să constituie un veritabil obstacol în calea exercitării efective a dreptului de acces liber la justiție. Obstacolul este reprezentat de riscul respingerii ca fiind tardiv formulate a contestațiilor introduse în termenul de 72 de ore, dar calculat potrivit dreptului comun, de la ora zero a zilei următoare.

19. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38—40 din Legea nr. 21/1996 nu este întemeiată. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, deciziile nr. 6 din 12 ianuarie 2010 și nr. 53 din 17 februarie 2015. Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale indicate de autoarea excepției,

prevederile referitoare la instituția percheziției reglementate de Codul de procedură penală neputând fi asimilate cu inspecția efectuată în temeiul Legii nr. 21/1996, de către Consiliul Concurenței. De asemenea, instanța constată că legea oferă suficiente garanții pentru evitarea arbitrariului și protecția drepturilor. Astfel, art. 38 alin. (7) din Legea nr. 21/1996, devenit art. 40 alin. (7) ca urmare a republicării legii, prevede că partea interesată are posibilitatea de a formula contestație la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 72 de ore, împotriva încheierii președintelui Curții de Apel București. Termenul în care poate fi atacată încheierea, pentru Consiliul Concurenței, curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor art. 40 alin. (2) din lege. În ceea ce privește persoana supusă inspecției, termenul în care poate fi atacată încheierea curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor art. 40 alin. (1). Contestația nu este suspensivă de executare. Se constată, așadar, că dispozițiile legale criticate asigură un just echilibru între interesele părților: pe de o parte, strângerea de informații cu privire la activitatea unei persoane bănuite de încălcarea normelor privind concurența loială și, implicit, apărarea interesului public, iar, pe de altă parte, apărarea drepturilor și a libertăților persoanei inspectate. Astfel, operatorul economic supus procedurii de inspecție poate formula contestație în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar inspecția se desfășoară în prezența sa sau a reprezentantului său. Ulterior, în fața instanței de judecată, în cadrul dezbaterii pe fond a acțiunii formulate de operatorul economic împotriva deciziei Consiliului Concurenței de constatare a încălcării regulilor concurenței, el va fi citat și va avea posibilitatea să administreze, cu încuviințarea instanței de judecată, toate probele considerate utile, pertinente și concludente pentru stabilirea adevărului judiciar.

20. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

21. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 6 din 12 ianuarie din 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 26 februarie 2010, și Decizia nr. 53 din 17 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 27 mai 2015. În ceea ce privește analiza momentului de la care începe să curgă termenul de 72 de ore pentru formularea contestației, reglementat în cuprinsul art. 40 alin. (7) din Legea nr. 21/1996, semnalează că, în speță, este o problemă de aplicare și interpretare a legii, care excedează controlului de constituționalitate.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocaților autoarei excepției și ale reprezentantului părții, notele scrise depuse la dosar de autoarea excepției și de partea Consiliului Concurenței, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din considerentele actului de sesizare, îl constituie prevederile art. 36—38 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 3 aprilie 2014, în forma în vigoare la data desfășurării inspecțiilor de către Consiliul Concurenței. Curtea observă că Legea nr. 21/1996 a fost republicată, prevederile legale criticate regăsindu-se în cuprinsul art. 38, art. 39 și art. 40 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016. Ca atare, Curtea reține ca obiect al excepției aceste prevederi legale prin care se reglementează: puterile de inspecție ale inspectorilor de concurență pentru investigarea încălcării prevederilor legii, ordinul de inspecție și procedura de desfășurare a acesteia — art. 38—39 și procedura de soluționare a cererii de autorizare judiciară a inspecției și calea de atac prevăzută de lege împotriva încheierii — art. 40.

25. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 26 privind viața intimă, familială și privată, art. 27 privind inviolabilitatea domiciliului, art. 28 privind secretul corespondenței și art. 129 privind folosirea căilor de atac.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă cuprinsă în prevederile art. 38—40 din Legea nr. 21/1996, republicată, a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional statuând constituționalitatea dispozițiilor de lege criticate. În acest sens sunt Decizia nr. 89 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 28 februarie 2006, Decizia nr. 6 din 12 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 26 februarie 2010, și Decizia nr. 53 din 17 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 27 mai 2015.

27. De asemenea, prin Decizia nr. 125 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 13 mai 2016, paragraful 13, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că Legea concurenței nr. 21/1996 are drept scop protecția, menținerea și stimularea concurenței și a unui mediu concurențial normal, în vederea promovării intereselor consumatorilor, iar punerea în aplicare a Legii concurenței este de competența Consiliului Concurenței, autoritate națională în domeniul concurenței, având statut de autoritate administrativă autonomă în acest domeniu. Totodată, Curtea a reținut că, în vederea descoperirii și investigării de către Consiliul Concurenței a încălcării prevederilor Legii concurenței, precum și a prevederilor art. 101 și art. 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în cap. V al Legii nr. 21/1996, art. 32—51, a fost reglementată procedura de examinare preliminară, de investigare și de luare a deciziilor de către această autoritate.

28. În acest context, față de critica autoarei excepției referitoare la lipsa unei căi de atac separate împotriva măsurilor efective de inspecție, Curtea reține că dispozițiile legale criticate instituie reguli privind procedura derulată în vederea descoperirii și investigării încălcărilor prevederilor legii. Astfel, inspectorii de concurență desfășoară o activitate de investigație atunci când există indicii privind săvârșirea unor fapte contrare legii.

Dispozițiile legale criticate nu pun în discuție fondul cauzei, ci, pe baza lor, se procedează la autorizarea unor inspecții, a căror desfășurare este guvernată de stabilirea prin lege a anumitor garanții pentru evitarea arbitrariului și protecția drepturilor.

29. Astfel, potrivit art. 40 alin. (5) din lege, oricare ar fi împrejurările, inspecția se desfășoară între orele 8,00 și 18,00 și trebuie efectuată în prezența persoanei la care se efectuează inspecția sau a reprezentantului său. Inspecția poate continua și după ora 18,00 numai cu acordul persoanei la care se efectuează inspecția sau al reprezentantului său.

30. Inspectorii de concurență sunt abilitați cu puteri de inspecție prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței. O copie certificată a acestui ordin și a autorizării judiciare se comunică întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse inspecției dispuse. În cazul în care comunicarea nu se poate face fizic reprezentantului legal sau, în lipsa acestuia, oricărui angajat al întreprinderii respective, aceasta se poate efectua și prin telefax, poștă electronică sau prin alte mijloace care asigură transmiterea textului ordinului și autorizării judiciare, precum și confirmarea expedierii acestuia. În această situație, comunicarea ordinului de inspecție și a documentelor aferente acestuia se socotește îndeplinită la data și ora înscrise pe copia imprimată a confirmării expedierii. În ipoteza în care comunicarea nu se poate face prin niciuna dintre modalitățile prevăzute mai sus, inspectorii de concurență vor proceda la afișarea ordinului de inspecție, a autorizării judiciare și a ordinului de declanșare a investigației la amplasamentul destinat inspecției, întocmind în acest sens un proces-verbal de afișare, în care vor fi indicate data și ora afișării [art. 38 alin. (4)].

31. Totodată, art. 40 alin. (1) din Legea nr. 21/1996 prevede că inspectorii de concurență pot proceda la inspecții doar cu autorizarea judiciară dată prin încheiere de către președintele Curții de Apel București sau de către un judecător delegat de acesta. O copie certificată a ordinului de inspecție și a autorizației judiciare se comunică obligatoriu persoanei supuse inspecției înainte de începerea acesteia. Întreprinderile au posibilitatea de a ataca încheierea de autorizare dată de instanța judecătorească și ordinele de inspecție emise de Consiliul Concurenței, conform art. 40 alin. (7) și art. 38 alin. (6) din Legea nr. 21/1996, republicată.

32. Astfel, încheierea președintelui Curții de Apel București sau a judecătorului delegat de acesta, prevăzută de art. 40 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, poate fi contestată de partea interesată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 72 de ore. Contestația nu este suspensivă de executare.

33. Ordinul de inspecție care indică obiectul și scopul inspecției, data la care începe și sancțiunile prevăzute la art. 53 și 59 din lege, poate fi atacat la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 15 zile de la comunicare, prin derogare de la Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea curții de apel este supusă recursului, care se declară în termen de 5 zile de la comunicare. Instanțele vor soluționa cauza de urgență și cu precădere. Soluționarea unor asemenea chestiuni trebuie să fie guvernată de principiul celerității, care ar putea fi grav afectat prin aplicarea în materie a principiilor oralității, contradictorialității și a obligativității citării părților. Curtea a observat că dispozițiile legale criticate asigură un just echilibru între interesele părților: pe de o parte, strângerea de informații cu privire la activitatea unei persoane bănuite de încălcarea normelor privind concurența loială și, implicit, apărarea interesului public, iar, pe

de altă parte, apărarea drepturilor și a libertăților persoanei inspectate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 53 din 17 februarie 2015, precitată).

34. De asemenea, ca o garanție a dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la apărare, deciziile finale adoptate de Consiliul Concurenței prin care se constată încălcarea legii și se aplică sancțiuni pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, potrivit art. 51 din Legea nr. 21/1996. În fața instanței de judecată, în cadrul dezbaterii pe fond a acțiunii formulate de întreprindere împotriva deciziei Consiliului Concurenței de constatare a încălcării regulilor concurenței, aceasta va fi citată și va avea posibilitatea să administreze, cu încuviințarea instanței de judecată, toate probele considerate utile, pertinente și concludente pentru stabilirea adevărului, inclusiv cu privire la modalitatea efectivă de efectuare a inspecției.

35. În raport cu aceste considerente, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar art. 129 din Legea fundamentală prevede că „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Prin urmare, având în vedere garanțiile pe care Legea nr. 21/1996 le instituie pentru înlăturarea eventualelor neregularități în efectuarea inspecțiilor și posibilitatea recunoscută părților interesate de a se adresa instanței judecătorești în condițiile art. 38 alin. (6), art. 40 și art. 51 din Legea nr. 21/1996, Curtea constată că prevederile legale supuse controlului nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale privind accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și la un remediu efectiv.

36. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 27 din Constituție privind inviolabilitatea domiciliului, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a analizat în cadrul controlului de constituționalitate prevederi legale referitoare la dreptul reprezentanților unor autorități sau instituții publice de a pătrunde în spații aflate în legătură directă sau indirectă cu activitatea profesională a persoanei verificate. Astfel, Curtea s-a pronunțat cu privire la dreptul inspectorilor de muncă de a avea acces liber în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă organizat de aceasta fără nicio încuviințare și fără nicio avizare (a se vedea Decizia nr. 296 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 10 august 2005). De asemenea, Curtea s-a pronunțat și în ceea ce privește puterile de inspecție ale inspectorilor antifraudă (a se vedea Decizia nr. 334 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 17 august 2017), iar prin Decizia nr. 213 din 9 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 7 august 2013, Curtea a statuat constituționalitatea prevederilor legale care instituie puterile de control și investigație ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

37. Curtea a reținut, pe de o parte, că, „în cazul sediilor industriale sau comerciale care nu sunt în același timp și locuri de domiciliu, inviolabilitatea sediului nu este supusă aceluiași reguli ca spațiul în care se desfășoară viața privată a persoanei” și că, prin urmare, autoritățile pot exercita controlul asupra activităților profesionale care se desfășoară în aceste sedii. În consecință, Curtea a reținut că „activitățile pe care Inspecția Muncii le controlează nu țin de sfera privată, ci, dimpotrivă, de cea publică, vizând în mod evident ocrotirea unui interes

general” (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 470 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 25 mai 2011, și Decizia nr. 6 din 12 ianuarie 2010, precitată).

38. Pe de altă parte, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 29 mai 2012, pronunțată în Cauza *Bjedov împotriva Croației*, paragraful 57, definiția noțiunii de „*domiciliu*”, în înțelesul art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu este limitată la locuința care este ocupată de drept sau care a fost stabilită potrivit unei proceduri legale. Astfel, dacă un anume spațiu constituie sau nu „*domiciliu*”, care atrage protecția articolului 8 pct. 1 din Convenție, depinde de circumstanțele factuale, precum existența unor legături suficiente și continue cu acel loc specific. Prin urmare, dacă anumite locații trebuie sau nu clasificate drept „*domiciliu*” este o chestiune de fapt, care nu depinde de legalitatea ocupării acelui loc în temeiul dreptului național.

39. De asemenea, prin Hotărârea din 16 aprilie 2002, pronunțată în Cauza *Société Colas Est și alții contra Franței*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că drepturile garantate de art. 8 al Convenției pot fi interpretate în sensul că includ, pentru o societate, dreptul la respectul sediului său social, al agențiilor sau al localurilor sale profesionale, însă această interpretare se poate face numai în anumite circumstanțe, care se stabilesc de la caz la caz, în speță, ținându-se cont de competența exclusivă a agenților specializați de a aprecia oportunitatea, numărul, durata și amploarea operațiunilor de inspecție.

40. În aceste condiții, Curtea reține că prevederile art. 38 și art. 39 din Legea nr. 21/1996 consacră dreptul inspectorului de concurență de a efectua inspecții în spațiile prevăzute la art. 38 din lege, precum și în orice alte spații, inclusiv domiciliul, terenurile sau mijloacele de transport aparținând conducătorilor, administratorilor, directorilor și altor angajați ai operatorilor economici sau asociațiilor de operatori economici supuși investigației, ceea ce poate constitui o ingerință în dreptul la protecție a domiciliului.

41. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, concretizate, cu titlu de exemplu, prin Decizia nr. 814 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 22 decembrie 2015, paragraful 33, și Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013, Curtea va analiza, prin prisma unui test de proporționalitate, dacă ingerința în dreptul fundamental privind protecția domiciliului este justificată, dacă obiectivul urmărit califică scopul reglementării ca fiind unul legitim și dacă aceasta este rezonabilă în raport cu obiectivul urmărit și nu tinde la transformarea acestui drept în unul iluzoriu/teoretic. Conform principiului proporționalității, astfel cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 662 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015, paragraful 28, orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională — justul echilibru între interesele concurente pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

42. Aplicând aceste considerente de principiu la speța de față, Curtea constată că ingerința în dreptul fundamental referitor la protecția domiciliului, în cazul efectuării inspecțiilor în spații, precum domiciliul, terenurile sau mijloacele de

transport aparținând conducătorilor și altor angajați ai agenților economici supuși investigației este justificată de investigarea încălcării prevederilor legii concurenței, scopul reglementării criticate fiind unul legitim. Măsura ingerinței este adecvată, fiind capabilă să ducă la îndeplinirea scopului protejării interesului general de protecție, menținere și stimulare a concurenței și a unui mediu concurențial normal, în vederea promovării intereselor consumatorilor, și este necesară pentru îndeplinirea acestui scop. De asemenea, soluția legislativă criticată este proporțională cu scopul urmărit, sens în care chiar art. 38 alin. (2) din lege prevede că inspectorii de concurență cu puteri de inspecție vor proceda la efectuarea de inspecții numai dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru îndeplinirea misiunii lor, iar rezultatul acestora va fi consemnat într-un proces-verbal de constatare și inventariere.

43. De asemenea, Curtea observă că prevederile legale criticate prevăd că inspectorii de concurență pot proceda la acest tip de inspecții doar în baza unui ordin emis de către președintele Consiliului Concurenței și cu autorizarea judiciară dată prin încheiere de către președintele Curții de Apel București sau de către un judecător delegat de acesta. În aceste condiții, Curtea apreciază că amestecul autorităților publice în ceea ce privește dreptul la respectarea domiciliului este conform exigențelor constituționale și convenționale, o asemenea ingerință fiind necesară pentru „*bunăstarea economică a țării*”, astfel cum prevede art. 8 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceleași argumente sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale privind secretul corespondenței.

44. Referitor la dispozițiile art. 26 din Constituție și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind respectarea vieții private și de familie, Curtea, prin Decizia nr. 6 din 12 ianuarie 2010, precizată, a reținut că dispozițiile de lege criticate reglementează activități de inspecție ale Consiliului Concurenței, activități ce au ca scop ocrotirea unui interes general și care vizează aspecte ce țin de sfera publică a activității persoanei juridice, iar nu de cea privată.

45. Totodată, nu pot fi primite susținerile autoarei excepției, potrivit cărora inspecția realizată de inspectorii de concurență

trebuie asimilată noțiunii de „*percheziție*”, prevăzută de Codul de procedură penală. Astfel, dispozițiile art. 27 alin. (3) din Legea fundamentală, potrivit cărora percheziția se dispune de judecător și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege, se referă la instituția reglementată de dispozițiile din Codul de procedură penală, care nu poate fi asimilată cu activitatea de inspecție efectuată de inspectorii de concurență, în temeiul Legii nr. 21/1996, aceasta implicând derularea unor operațiuni administrative premergătoare emiterii deciziei prin care se finalizează cazul investigat.

46. În același timp, dispozițiile art. 40 alin. (3) din Legea nr. 21/1996, prin care s-a stabilit că inventarele și punerile de sigilii se fac conform dispozițiilor Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, nu conferă inspecției caracterul unei percheziții în materie penală, fiind evident că trimiterea normativă se referă doar la cele două operațiuni și nu vizează inspecția în ansamblul său. A accepta susținerea autoarei excepției în sensul că, în integralitatea sa, procedura de efectuare a inspecțiilor este cea prevăzută de Codul de procedură penală echivalează cu golirea de conținut a normei cuprinse în art. 40 alin. (3) din Legea nr. 21/1996. Or, în ansamblul reglementărilor privind inspecțiile efectuate de inspectorii de concurență, această normă este de strictă interpretare și, prin urmare, și de strictă aplicare.

47. În fine, Curtea observă că, astfel cum sunt formulate, prevederile art. 40 din Legea nr. 21/1996 sunt redactate cu rigoare normativă și permit destinatarilor lor să își conformeze conduita. Astfel, termenul în care poate fi atacată încheierea pentru Consiliul Concurenței curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor art. 40 alin. (2) din aceeași lege, iar în ceea ce privește persoana supusă inspecției, termenul în care poate fi atacată încheierea curge de la momentul comunicării acesteia, potrivit prevederilor art. 40 alin. (1) din lege. Prin urmare, Curtea nu reține încălcarea regulilor privind claritatea, precizia, previzibilitatea și predictibilitatea normelor juridice. În aceste condiții, criticile autoarei excepției privind momentul de la care se calculează termenul de 72 de ore, pentru contestarea încheierii prin care este autorizată judiciar efectuarea inspecției, se circumscriu exclusiv cadrului de interpretare și aplicare a normelor juridice în situația de fapt dedusă judecării.

48. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială Omniasig Vienna Insurance Group — S.A. din București în Dosarul nr. 905/2/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 38, art. 39 și art. 40 din Legea concurenței nr. 21/1996 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 iunie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

COMISIA NAȚIONALĂ DE STRATEGIE ȘI PROGNOZĂ

ORDIN

privind stabilirea procedurii de selecție a beneficiarilor și a proiectelor și structurii indicative a bugetului proiectului, cu detalii privind cheltuielile eligibile

Având în vedere prevederile art. 10 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 421/2018 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea industriei cinematografice,
în temeiul prevederilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Procedura de selecție a beneficiarilor și a proiectelor este prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Structura indicativă a bugetului proiectului, cu detalii privind cheltuielile eligibile, în conformitate cu prevederile art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 421/2018 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea industriei

cinematografice, care va trebui depus de aplicant, este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză,
Ion Ghizdeanu

București, 20 august 2018.
Nr. 202.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURA

de depunere, selecție a proiectelor și plată a ajutorului de stat

CAPITOLUL I

Procedura de depunere și selecție

Art. 1. — Alocarea ajutorului de stat se face în condițiile respectării prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 421/2018 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind sprijinirea industriei cinematografice.

Art. 2. — (1) Înregistrarea cererilor de finanțare se realizează anual, în sesiune continuă, și începe de la data comunicată de către Comisia Națională de Strategie și Prognoză pe site-ul său.

(2) Nu se mai pot înregistra cereri de finanțare după data epuizării bugetului anual alocat schemei.

Art. 3. — (1) În vederea obținerii finanțării, solicitantul transmite la registratura Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză din strada Cristian Popișteanu nr. 2—4, sectorul 1, București, formularul de cerere prevăzut în anexa nr. 1, însoțit de documentele justificative necesare evaluării prevăzute în anexa nr. 2, într-un singur exemplar tipărit și în format electronic de tip memorestick sau CD.

(2) Transmiterea documentației se poate face prin poștă sau servicii de curierat. De asemenea este permisă și depunerea personală a documentației la registratura Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză.

(3) Pe plic se menționează „Concursul de selecție a proiectelor în baza schemei de ajutor de stat instituite prin H.G. nr. 421/2018”.

(4) Se iau în considerare numai cererile de finanțare înregistrate la registratura Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză începând cu data comunicată pe site.

(5) Cererile de finanțare depuse la o altă adresă decât cea indicată sau înaintea datei comunicate se restituie solicitanților.

Art. 4. — Comisia Națională de Strategie și Prognoză transmite Comisiei de Film din România formularele de cerere primite împreună cu documentația anexată, în vederea analizării, evaluării și selecției.

Art. 5. — (1) Cererile de finanțare se analizează în ordinea înregistrării la registratura Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză și în limita creditelor de angajament și bugetare aprobate prin legile bugetare anuale.

(2) În cazul în care valoarea ajutorului de stat solicitat depășește valoarea bugetului anual aprobat prin legile bugetare anuale, soluționarea cererilor de finanțare se realizează astfel:

a) Se analizează cererile de finanțare în ordinea înregistrării la registratura Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză și în limita bugetului anual alocat prin legile bugetare anuale.

b) Comisia Națională de Strategie și Prognoză publică pe site-ul său, periodic, lista cererilor de finanțare depuse și stadiul analizei acestora (în analiză s-a emis un acord, s-a emis o scrisoare de respingere, după caz), în limita bugetului anual aprobat prin legile bugetare anuale.

(3) În cazul în care, în urma evaluării, pe parcursul exercițiului financiar, se emit scrisori de respingere a cererilor de acord pentru finanțare sau solicitanții comunică Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză renunțarea la „Acordul de finanțare” emis, și astfel rămân disponibile credite de angajament și bugetare, cererile de finanțare, rămase în așteptare, care nu au făcut

obiectul evaluării deoarece ajutorul solicitat depășea bugetul anual alocat, se vor analiza în ordinea înregistrării la registratura Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză. Pentru cererile de finanțare, aflate inițial în așteptare, termenele de analiză/soluționare prevăzute de actul normativ vor curge de la data publicării pe site-ul Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză a bugetului rămas disponibil.

(4) Cererile de finanțare se selectează în ordinea în care documentația este completă și cu condiția respectării prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 421/2018.

(5) Cererile de finanțare nesoluționate până la data epuizării bugetului anual aprobat prin legile bugetare anuale se restituie solicitanților, iar Comisia Națională de Strategie și Prognoză comunică pe site-ul său că nu se mai primesc cereri de finanțare.

Art. 6. — Evaluarea cererii de finanțare de către Comisia de Film din România cuprinde următoarele etape:

1. Etapa 1 — analiza din punctul de vedere al conformității documentelor într-un termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data la care cererea de finanțare este considerată completă în sensul criteriilor de conformitate, care include în principal:

- (i) verificarea existenței și conformității formularului de cerere și a documentației anexate acestuia;
- (ii) solicitarea de informații suplimentare/clarificări în cazul în care se constată neconformitatea unor documente;
- (iii) verificarea conformității documentelor transmise în urma solicitării de informații suplimentare, dacă este cazul.

2. Etapa 2 — analiza din punctul de vedere al eligibilității proiectului de investiții într-un termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data la care cererea de finanțare este considerată completă în urma finalizării etapei 1, care include în principal:

- (i) evaluarea cererii de acord pentru finanțare și a documentelor anexate din punctul de vedere al îndeplinirii condițiilor și criteriilor de eligibilitate;
- (ii) solicitarea de informații și/sau documente pentru completarea cererii de finanțare, dacă este cazul;
- (iii) deliberarea comisiei;
- (iv) soluționarea cererii de finanțare prin adoptarea unei hotărâri privind emiterea certificatului de solicitant sau a unei hotărâri de respingere motivată;
- (v) transmiterea hotărârii privind emiterea certificatului de solicitant sau a unei hotărâri de respingere motivată către președintele Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză în vederea emiterii certificatului de solicitant și a acordului de finanțare sau a respingerii cererii și aprobarea acestora prin ordin.

Art. 7. — (1) În cazul în care, oricând pe parcursul evaluării cererii de finanțare, Comisia de Film din România constată următoarele:

- a) existența unor neconcordanțe în informațiile furnizate;
- b) necesitatea unor documente suplimentare în vederea evaluării conformității sau eligibilității cererii de finanțare,

Comisia de Film din România va comunica solicitantului necesitatea completării/corectării formularului de cerere și/sau a documentelor anexate, însoțită de motivarea corespunzătoare.

(2) Solicitantul are la dispoziție un termen de maximum 5 zile lucrătoare să transmită informațiile și documentele suplimentare solicitate de Comisia de Film din România.

(3) Nu se iau în considerare documentele transmise de solicitant din proprie inițiativă, în vederea completării documentației aferente cererii de acord pentru finanțare.

(4) Termenele de soluționare prevăzute la art. 6 curg de la data la care documentația este considerată completă în urma primirii informațiilor și documentelor suplimentare solicitate de Comisia de Film din România în conformitate cu prevederile alin. (3).

Art. 8. — Comisia de Film din România adoptă o hotărâre de respingere motivată atunci când constată următoarele:

- a) Nu sunt întrunite cumulativ condițiile de conformitate și eligibilitate prevăzute de schema de ajutor de stat.
- b) Formularul de cerere nu este însoțit de documentele prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta procedură.
- c) Solicitantul nu răspunde la solicitarea de clarificări în termenul prevăzut la art. 7 alin. (2).

Art. 9. — (1) În cazul îndeplinirii tuturor condițiilor de eligibilitate prevăzute de schema de ajutor de stat, Comisia de Film din România adoptă o hotărâre privind emiterea certificatului de solicitant în care indică următoarele:

- a) numărul de înregistrare primit pe formularul de cerere;
- b) valoarea cheltuielilor eligibile în baza formularului de cerere;
- c) ajutorul de stat maxim aprobat.

(2) Hotărârile Comisiei de Film din România se adoptă cu votul majorității. În cazul egalității de voturi, votul președintelui prevalează.

Art. 10. — (1) Hotărârea privind emiterea certificatului de solicitant sau hotărârea de respingere motivată se transmit de către Comisia de Film din România către președintele Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză în vederea aprobării ordinului pentru emiterea certificatului de solicitant și a acordului de finanțare sau a ordinului pentru emiterea respingerii cererii.

(2) Hotărârile menționate la alin. (1) pot fi contestate în baza Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În urma aprobării ordinului pentru emiterea certificatului de solicitant și a acordului de finanțare, Comisia Națională de Strategie și Prognoză comunică solicitantului rezultatul evaluării.

(4) Certificatele de solicitant și acordurile pentru finanțare nu asigură solicitanților plata cuantumului alocării financiare nerambursabile, acestea fiind în final certificate de către auditorul proiectului, în condițiile art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 421/2018.

(5) Certificatele de solicitant și acordurile pentru finanțare nu sunt transferabile.

CAPITOLUL II Plata ajutorului de stat

Art. 11. — (1) În termen de 20 de zile de la ultima cheltuială realizată pe teritoriul României, dar nu mai târziu de 2 ani de la emiterea certificatului de solicitant, solicitantul depune o cerere de plată a ajutorului de stat la registratura Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză.

(2) Cererea de plată va fi însoțită de un raport de audit care să certifice suma cheltuielilor eligibile efectiv realizate în conformitate cu International Standard on Related Services („ISRS”) 4400 în baza prevederilor art. 11 alin. (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 421/2018.

(3) Cererea de plată a ajutorului de stat împreună cu documentația anexată se depune la registratura Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, într-un singur exemplar tipărit și în format electronic de tip memorystick sau CD.

(4) Transmiterea documentației se poate face prin poștă sau servicii de curierat. De asemenea este permisă și depunerea personală a documentației la registratura Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză.

(5) Pe plic se menționează „Solicitare de plată în baza schemei de ajutor de stat instituită prin Hotărârea Guvernului nr. 421/2018”.

(6) Documentația prevăzută la alin. (4) se transmite de către Comisia Națională de Strategie și Prognoză la Comisia de Film din România.

(7) Cererea de plată se consideră completă de la data la care raportul de audit este complet.

(8) În cazul în care Comisia de Film din România constată următoarele:

a) existența unor neconcordanțe în informațiile furnizate;

b) necesitatea unor documente suplimentare, în termen de 10 zile de la data înregistrării cererii de plată, Comisia de Film din România va solicita solicitantului completarea/corectarea raportului de audit.

(9) Solicitantul are la dispoziție un termen de 30 de zile pentru a transmite informațiile și documentele suplimentare solicitate de Comisia de Film din România.

(10) Nu se iau în considerare documentele transmise de solicitant din proprie inițiativă, în vederea completării documentației aferente cererii de plată.

(11) Comisia de Film din România emite o hotărâre care certifică cuantumul cheltuielilor eligibile și valoarea ajutorului de stat corespunzător.

(12) Pe baza hotărârii emise de Comisia de Film din România, Comisia Națională de Strategie și Prognoză va aproba cererea de plată în cel mult 10 zile de la data la care raportul de audit este complet.

(13) Comisia Națională de Strategie și Prognoză poate efectua verificări proprii ale cererii de plată și documentației anexate și poate solicita, la rândul ei, completări.

(14) Plata efectivă se va realiza în termen de maximum 120 de zile de la data aprobării cererii de plată.

CAPITOLUL III Dispoziții finale

Art. 12. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta procedură.

*ANEXA Nr. 1
la procedură*

FORMULARUL DE CERERE

Concursul de selecție proiecte, sesiunea anul

Solicitant:

Titlul proiectului:

Data înregistrării

(Se menționează data înregistrării
în registrul de corespondență al solicitantului.)

Numărul înregistrării

(Se menționează numărul
din registrul de corespondență al solicitantului.)

Cerere

Subscrisa,, având datele de identificare menționate la pct. I, reprezentată legal prin domnul/doamna, având calitatea de, identificat/identificată cu actul de identitate seria nr., eliberat de la data de, cu domiciliul în localitatea, str. nr., bl., sc., ap., sectorul/județul, solicit finanțarea în condițiile prevederilor schemei de ajutor de stat privind sprijinirea industriei cinematografice, instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 421/2018.

I. Prezentarea solicitantului

1. Elemente de identificare ale solicitantului

Denumirea solicitantului:

Data înregistrării solicitantului:

Nr. de înmatriculare la oficiul registrului comerțului sau alt oficiu cu competențe similare din alt stat:

Nr. de autorizație în Registrul cinematografiei (în cazul întreprinderilor române):

Codul de identificare fiscală:

Adresa:, cod poștal:

Telefon, fax:

E-mail:

Forma juridică:

Capitalul social:(valută), deținut de:

persoane fizice:%;

întreprinderi mici și mijlocii¹:%

întreprinderi mari²:%.

Obiectul principal de activitate: Activități de producție cinematografică, video și de programe de televiziune, cod CAEN: 5911

¹ Întreprinderea care se încadrează în definiția prevăzută în anexa nr. 1 la Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei.

² Întreprinderea care nu se încadrează în definiția IMM-urilor conform prevederilor anexei nr. 1 la Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei.

2. Prezentarea situației actuale a solicitantului

Date din situațiile financiare anuale aprobate, corespunzătoare ultimului exercițiu financiar încheiat, după caz:

— numărul mediu de salariați:

— cifra de afaceri:

— profit/pierdere:

3. Calitatea solicitantului:

producător;

coproducător reprezentant

Se vor menționa toți ceilalți coproducători și se va indica țara de proveniență a acestora

.....
 prestator de servicii

Se va menționa producătorul străin cu care are încheiat contract de prestări servicii și se va indica țara de proveniență a acestuia.

4. Deținerea drepturilor asupra operei:

dețin drepturile de proprietate intelectuală asupra operei (Se atașează actul juridic prin care se face dovada deținerii drepturilor, în copie și tradus autorizat în limba română — de exemplu, contract de vânzare-cumpărare, contract de cesiune de drepturi de proprietate intelectuală etc.);

dețin o parte din drepturile de proprietate intelectuală asupra operei — se vor menționa procentul și modul de repartizare între coproducători (Se atașează contractul de coproducție, în copie și tradus autorizat în limba română, în care se menționează procentul contribuției fiecărui coproducător în proiect și procentul drepturilor deținute în mod corespunzător.);

dețin un contract/precontract de prestări de servicii cu un producător străin deținător al drepturilor de proprietate intelectuală asupra operei (Se atașează contractul de prestări de servicii cu producătorul străin și actul juridic prin care se face dovada deținerii drepturilor de proprietate intelectuală asupra operei de către producătorul străin/Deal Memo/MOA — în copie și traduse autorizat în limba română.)

II. Prezentarea proiectului pentru care se solicită ajutorul de stat

1. Tipul de producție audiovizuală ce face obiectul proiectului (Se bifează o singură situație care corespunde solicitantului.):

film de ficțiune

— lungmetraj (> 70 min.);

— mediummetraj (30—50 min.);

— scurtmetraj (< 30 min.);

serial de televiziune³

— miniserie (≤ 8 episoade, maximum un sezon);

— serial (> 8 episoade și/sau mai mult de un sezon);

documentar artistic

— lungmetraj (≥ 50 min.);

— scurtmetraj (< 50 min.);

film de animație

— lungmetraj (> 70 min.);

— mediummetraj (30—50 min.);

— scurtmetraj (< 30 min.).

2. Primul mediu de exploatare a operei audiovizuale (Se bifează o singură situație care corespunde solicitantului.):

cinematograf;

TV;

suport video (CD/DVD/Blue-Ray etc.);

internet.

3. Prezentarea subiectului proiectului pe baza sinopsisului/conceptului artistic (maximum 1.000 de caractere):

.....

³ Următorii termeni vor fi interpretați după cum urmează:

— *sitcom* — operă audiovizuală realizată în proporție de 80% într-un platou de filmare în fața unei audiențe live sau înregistrate și a unor decoruri limitate ca număr, multicameră (filmare simultană cu maximum 3 camere), cu o durată de cel mult 30 de minute, al cărei scenariu nu are fir epic ce se dezvoltă pe mai multe episoade, scenariu ce înfățișează situații comice ale unor personaje cu tipare predefinite neevolutive și pentru care producția unui episod nu necesită mai mult de 2 zile de filmare;

— *telenovelă* — operă audiovizuală destinată a fi difuzată pe un canal de televiziune cu o frecvență zilnică, de cel puțin 5 ori pe săptămână, cu o durată de cel mult 60 de minute, care înfățișează fapte de viață și relațiile sufletești ale unui număr mare de personaje, în mod esențial melodramatic, al cărei scenariu prezintă un fir epic continuu, fără finalitate, care se desfășoară pe parcursul mai multor episoade (minimum 80). Un sezon va conține până la 20 de episoade și distanța dintre începutul unui sezon și începutul următorului să fie de minimum 12 luni.

4. Încadrarea proiectului în categoria produs cultural

4.1. Înregistrează un număr de puncte la simularea privind îndeplinirea testului de eligibilitate prevăzut în anexa la Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 166/2018 privind stabilirea criteriilor pentru încadrarea ca „produs cultural” a proiectelor care pot beneficia de ajutor de stat.

Se vor atașa extrase scenariu (script breakdown) care vor evidenția îndeplinirea criteriilor de eligibilitate de mai sus, inclusiv încadrarea în criteriile testului de eligibilitate prevăzut în anexa la Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 166/2018.

4.2. Perioada realizării proiectului

Data începerii proiectului (Se vor menționa luna și anul.):

Data finalizării proiectului (Se vor menționa luna și anul.):

Data estimată a premierii/lansării proiectului (Se vor menționa luna și anul.):

4.3. Date privind realizarea proiectului în România

Perioadă pregătire filmare în România (Se vor menționa luna/anul începerii, respectiv încheierii.):

Perioadă filmare în România (Se vor menționa luna/anul începerii, respectiv încheierii.):

Perioadă postproducție în România (Se vor menționa luna/anul începerii, respectiv încheierii.):

Locațiile din România în care se desfășoară subiectul filmului⁴

Regiunea de dezvoltare din România		
Județul		
Localitatea		
Reper arhitectural/cultural		
% din subiectul producției desfășurat în locația respectivă		
Identificare vizuală		
Identificare verbală		
Indicare pagină/secvență din scenariu atașat		

4.4. Echipa de proiect⁵

Nr. crt.	Poziție echipă	Nume	Prenume	Cetățenie
1.	Regizor			
2.	Scenarist			
3.	Producător			
4.	Actor principal			
5.	Actor secundar			
6.	Actor voce			
7.	Director de imagine			
8.	Compozitor			
9.	Artist animator			
10.	Editor imagine			
11.	Scenograf			
12.	Pictor de costume			
13.	MakeUp artist			
14.	Hairstyle artist			
15.	Editor sunet			
16.	Cameraman			
17.	Asistent regie/1st AD			
18.	Director de film			
19.	Supervizor postproducție			
20.	Inginer sunet			
21.	Colorist			
22.	Instrumentist			

⁴ Se va completa tabelul de mai jos pentru fiecare locație relevantă din România în care se desfășoară subiectul filmului.

⁵ Enumerarea prezentată este indicativă fără a fi limitativă și poate fi completată/modificată în mod corespunzător în funcție de specificul proiectului.

III. Prezentarea costurilor eligibile și a finanțării solicitate

1. Bugetul total al proiectului⁶

Bugetul total al proiectului		Bugetul total al proiectului realizat pe teritoriul României		Bugetul total al proiectului realizat în afara teritoriului României	
euro	lei	euro	lei	euro	lei

2. Cheltuieli eligibile și ajutor de stat solicitat

Denumirea activității	Tipul de cheltuială eligibilă pentru care se solicită finanțare	Valoarea cheltuielilor eligibile — lei —			Intensitatea maximă a ajutorului	Valoarea ajutorului de stat solicitat — lei —
		An I	An II	Total		
Furnizarea de bunuri și prestarea de servicii direct legate de implementarea proiectului	1. Onorarii, salarii și alte plăți către persoane fizice ⁷ în legătură cu activitatea acestora direct legată de implementarea proiectului					
	2. Plăți pentru bunuri și servicii prestate de persoane juridice direct legate de implementarea proiectului ⁸					
	TOTAL					

IV. Alte aspecte

1. Declar pe propria răspundere că solicitantul:

se încadrează în categoria întreprinderilor mari;

se încadrează în categoria întreprinderilor mici și mijlocii;

nu a început lucrul la proiectul pentru care solicită finanțarea, respectiv nu a încheiat niciun fel de angajament prin care realizarea proiectului în România devine ireversibilă, conform prevederilor Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat⁹;

nu intră în categoria „întreprinderilor în dificultate” potrivit prevederilor pct. (18) din Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat;

nu are datorii la bugetul de stat;

nu face obiectul unui ordin de recuperare neexecutat în urma unei decizii anterioare a organelor competente prin care un ajutor este declarat ilegal.

2. Declar pe propria răspundere că, în ultimii 3 ani¹⁰, solicitantul (Se bifează una din cele două variante.):

nu a beneficiat de ajutor *de minimis* și de alte ajutoare de stat;

a beneficiat de următoarele ajutoare *de minimis* sau ajutoare de stat:

Nr. crt.	Denumirea proiectului	Anul acordării ajutorului	Furnizorul ajutorului	Actul normativ	Cuantumul ajutorului — euro ¹¹ —

3. Declar pe propria răspundere că toate informațiile furnizate și consemnate în prezenta cerere sunt corecte și complete și că toate documentele în copie care însoțesc cererea sunt conforme cu originalele.

Numele și prenumele:

Funcția:

Semnătura¹²:

Data semnării:

⁶ Cursul de schimb lei/euro va fi cursul Băncii Naționale a României din ziua începerii sesiunii de depunere a cererilor.

⁷ Veniturile pe care aceste persoane le obțin pentru sau în directă legătură cu implementarea proiectului eligibil sunt venituri impozabile în România potrivit legislației fiscale române, convențiilor fiscale bilaterale și acordurilor internaționale în vigoare la data obținerii venitului.

⁸ Persoana juridică care furnizează bunurile sau prestează serviciile are sediul social în România; persoana juridică este rezident fiscal în România și bunurile sunt furnizate și serviciile sunt prestate pe teritoriul României, indiferent de originea acestora.

⁹ Prospecțiunile preliminare pentru determinarea locației de realizare a proiectului, obținerea permiselor și realizarea studiilor nu sunt considerate drept „începutul lucrului”.

¹⁰ Se consideră ultimii 3 ani: anul fiscal în curs și 2 ani anteriori.

¹¹ Echivalentul în euro se preia din actul juridic sau se determină la cursul de schimb valutar valabil la data acordării ajutorului conform actului juridic.

¹² Cererea va fi semnată de persoana autorizată să reprezinte legal solicitantul.

LISTA
documentelor care se anexează formularului de cerere

Nr. crt.	Document	Fila nr. din dosar	Observații
1.	Certificat de înscriere în Registrul cinematografiei	1	
2.	Certificat constatator eliberat de registrul comerțului	2	
3.	Certificat de atestare fiscală	etc.	
4.	Situații financiare aferente ultimului exercițiu financiar încheiat (după caz)		
5.	Document de identificare al persoanei autorizate să reprezinte legal solicitantul		
Dosarul tehnic (filă distinctă cu titlul dosarului. Se numerotează.)			
6.	Prezentarea subiectului proiectului		
7.	Planul de producție al filmului		
8.	Simulare punctaj test de eligibilitate pe modelul din anexa la Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 166/2018 privind stabilirea criteriilor pentru încadrarea ca „produs cultural” a proiectelor care pot beneficia de ajutor de stat		
9.	Extrase scenariu (script breakdown) care vor evidenția îndeplinirea criteriilor de eligibilitate și încadrarea în criteriile testului de eligibilitate prevăzut în anexa la Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 166/2018		
10.	Actul juridic prin care se face dovada deținerii drepturilor de proprietate intelectuală asupra proiectului		
CV-uri			
11.	Lista cu autorii filmului		
12.	CV producător/coproducători		
13.	CV regizor		
14.	CV scenarist		
15.	Prezentarea succintă (<i>golden para</i>) a persoanelor aferente echipei de proiect pe baza cărora se realizează încadrarea în criteriile testului de eligibilitate prevăzut în anexa la Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 166/2018		
16.	Prezentarea locațiilor/studiourilor din România în care se vor realiza filmările și dotările acestora pe baza cărora se realizează încadrarea în criteriile testului de eligibilitate prevăzut în anexa la Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 166/2018		
17.	Prezentarea studiourilor/laboratoarelor din România în care se realizează diferite etape în finalizarea producției pe baza cărora se realizează încadrarea în criteriile testului de eligibilitate prevăzut în anexa la Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 166/2018		
Bugetul (filă distinctă cu titlul dosarului. Se numerotează.)			
18.	Centralizator buget total proiect		
19.	Centralizator buget proiect România		
20.	Documente justificative privind contribuția financiară proprie/a cofinanțatorilor la finanțarea proiectului în cazul producătorilor/coproducătorilor, iar în cazul prestatorilor de servicii, dovada contribuției proprii a producătorului străin		
21.	Alte documente justificative		

Numele și prenumele:

Funcția:

Semnătura¹:

Data semnării:

¹ Cererea va fi semnată de persoana autorizată să reprezinte legal solicitantul.

Structura indicativă a categoriilor de cheltuieli eligibile din bugetul proiectului

Nr. crt.	Categorie	Pagină ¹	Euro	Lei
Secțiunea 1				
	Scenariu și alte drepturi intelectuale aferente			
	Scenarist			
	Producător și echipă proprie			
	Regizor și echipă regie			
	Compozitor			
	Director de imagine			
	Director de casting			
	Interpreți (cântăreți; orchestră)			
	Cascadori			
	Actori			
Total secțiunea 1				
Secțiunea a 2-a				
	Echipă producție			
	Costuri producție			
	Echipament cameră filmare			
	Departament cameră/echipamente speciale			
	Departament scenografie			
	Construcție decor			
	Efecte speciale realizate la cadru			
	Mașiniști echipament filmare			
	Departament recuzită (închiriere, achiziție și manufacturare recuzită)			
	Departament electrică			
	Amenajare decor			
	Recuziteri la cadru			
	Vehicule la cadru și animale			
	Grafică computerizată			
	Filmări speciale			
	Figurație simplă și specială			
	Departament costume (inclusiv închiriere, achiziție și manufacturare, curățare costume)			
	Departament machiaj și coafură			
	Sunet priză directă			
	Costuri locații de filmare (inclusiv costuri cu ambulanța, poliție, pompieri la cadru, permise speciale)			
	Asistare video la cadru			
	Transport			
	Peliculă film și laborator procesare/unități stocare digitală/film			
	Costuri studio filmare			
	Costuri studio postproducție			
	Efecte speciale computerizate			
	Pază			
	Masa pe platoul de filmare			
	Ore suplimentare			
Total costuri perioadă producție secțiunea a 2-a				

¹ Se vor indica paginile în care se regăsesc detalii privind cheltuielile eligibile respective, dacă beneficiarul prezintă fișe bugetare pe fiecare categorie de cheltuială eligibilă.

Nr. crt.	Categorie	Pagină ¹	Euro	Lei
Secțiunea a 3-a				
	Montaj video			
	Video			
	Achiziție muzică			
	Costuri postproducție			
	Montaj sunet, mixaj, efecte sunet			
	Achiziție elemente grafice librării etc.			
	Efecte speciale computerizate			
	Realizare generice			
Total costuri perioadă postproducție secțiunea a 3-a				
Secțiunea a 4-a				
	Polițe asigurări			
	Publicitate			
Total alte cheltuieli secțiunea a 4-a				
A. Total secțiunea 1				
B. Total secțiunile 2 + 3 + 4				
Total general (A + B)				

¹ Se vor indica paginile în care se regăsesc detalii privind cheltuielile eligibile respective, dacă beneficiarul prezintă fișe bugetare pe fiecare categorie de cheltuială eligibilă.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

